

בית הדין לעבודה

פ 000403/06

בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב - יפו

תאריך: 22/01/2007

בפני: כב' השופטת אפרת לקסר**המאשימה****מדינת ישראל****בעניין:****נגד****הנאשם****מאיר שבתאי**

מיני-רציו:

* נוער – ענישה – עבירות על חוק עבודת הנוער

* עבודה – עובדים – זכויותיהם

* עבודה – מעביד – חובותיו

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המייחס לו העסקת נערים בני 11, 13 ו-16 בצמתים, במכירת פרחים. והוא הורשע בשורת עבירות על חוק עבודת הנוער התשי"ג-1953. וכן בגין אי תשלום שכר מינימום. הדיון נסב בעונש.

בית-הדין האזורי לעבודה גזר על הנאשם קנס של 100,000 ₪ (בנוסף להתחייבות) מהטעמים הבאים:

בית הדין רואה בחומרה רבה את תופעת העסקת "ילדי הצמתים" הנדרשים על ידי מעסיקיהם לעמוד בצמתים ולמכור פרחים ו/או טובין אחרים, תוך סיכון חייהם. עמדת המיקוח של ילדים אלו כלפי מעסיקיהם כמו גם היכולת לעמוד על זכויותיהם נמוכה ביותר. ילדים אלו זקוקים להגנתו של בית הדין ועל בית הדין להרתיע מביצוע עבירות חמורות אלה ולעשות כמיטב יכולתו למיגור התופעה כאמור.

ביה"ד ציין כי אי ידיעת החוק אינה פוטרת ואין בה כדי להצדיק הקלה בעונש. יחד עם זאת, ביה"ד מצא להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם – מחלתו הכרונית וכן במצבו הכלכלי הקשה, עברו הנקי, והעובדה שהודה במיוחס לו ללא ניהול הליך הוכחות והביע חרטה עמוקה על העבירות שביצע.

גזר דין

1. המאשימה הגישה כנגד הנאשם כתב אישום על כך שהעסיק נערים בני 11, 13 ו-16 בצמתים, במכירת פרחים.

הנאשם הודה בעובדות שצויינו בכתב האישום והוא הורשע עקב כך בעבירה על סעיפים 2 ו-33 לחוק עבודת הנוער התשי"ג – 1953, (להלן: "החוק"), לענין העסקת נער מתחת לגיל המותר, בעבירה על סעיפים 20 ו-33 א' (2) לחוק וזאת, בגין העסקת נער יותר מ-8 שעות עבודה ליום ו-40 שעות עבודה לשבוע וכן

בעבירה על סעיפים 11 ו- 33 א(1) לחוק וזאת לענין העסקת נער מבלי שנבדק בדיקות רפואיות, ובעבירה על סעיפים 28 ו- 33ג(5) לחוק, לענין העסקת נער מבלי שהוצא לו פנקס עבודה וכן בעבירה על סעיפים 2 ו- 14 לחוק שכר המינימום התשמ"ז – 1987 וזאת, בגין אי תשלום שכר מינימום.

2. בטיעוניה לעונש, טענה ב"כ המאשימה, כי מטרת חוק עבודת הנוער התשי"ג – 1953 היא להגן על נערים ונערות עובדים כדי למנוע את ניצולם וכן כדי למנוע פגיעה בבריאותם. לדידה, יש להחמיר במקרה דנן, שכן הנאשם, **"הפקיר את בריאותם של הנערים, תוך ניצולם מן הפן הכלכלי"**. ב"כ המאשימה ביקשה מבית הדין לגזור את דינו של הנאשם באופן שירתיע אותו ושכמותו מלבצע את העבירות שבהן הורשע. לטענת ב"כ המאשימה, הקנס המקסימלי על מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם מגיע לסך של 384,250 ₪.

3. הנאשם הביע בפני בית הדין חרטה עמוקה וכנה על העבירות בהן הורשע. הוא הצהיר בדיון היום: **"אני מבטיח שאני לעולם לא אחזור על זה. מאז שהמקרה הזה קרה אני נמצא בטראומה... למדתי את הלקח של הדבר הזה ולא אחזור עליו לעולם והחרטה שלי היא עמוקה וכנה"**.

4. ב"כ הנאשם טען לגבי העבירה המתייחסת לאי תשלום שכר מינימום שהיא המשמעותית ביותר במרכיב הקנס, כי הראיות שהיו בנדון בפני המאשימה היו קלושות ובכל זאת, הנאשם בחר להודות גם בעבירה זו כדי לחסוך בהליך ההוכחות.

עוד נטען על ידי ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא ידע על האיסור לעבור את העבירות נשוא כתב האישום שהוגש נגדו ולא היה מודע לחומרתן. לדידו, לכל היותר, הוא התרשל שלא בדק את הדין ואת ההוראות הספציפיות וביקש מבית הדין להתחשב בכך שמדובר בהעסקה של ימים בודדים בלבד.

ב"כ הנאשם טען, כי יש להתחשב בעונש במצבו הכלכלי הקשה של מרשו. הנאשם הוא גמלאי והכנסתו החודשית היחידה היא פנסיה בסך של כ- 4,900 ₪ לחודש. הוא משלם שכר דירה 600 דולר לחודש. חוזה השכירות הוגש לבית הדין. לדידו, הנאשם ניהל לפני כ- 6 שנים עסק שהתמוטט וצבר 160,000 ₪ חובות אבודים שלא יראה אותם לעולם.

עוד נטען על ידי ב"כ הנאשם, כי יש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם הסובל ממחלה כרונית בפרקי גופו, הן בגפיו העליונות והן בגפיו התחתונות. על כך הוגשו אישורים רפואיים.

5. בית הדין רואה בחומרה רבה את תופעת העסקת "ילדי הצמתים" הנדרשים על ידי מעסיקיהם לעמוד בצמתים ולמכור פרחים ו/או טובין אחרים, תוך סיכון חייהם. עמדת המיקוח של ילדים אלו כלפי מעסיקיהם כמו גם היכולת לעמוד על זכויותיהם נמוכה ביותר. ילדים אלו זקוקים להגנתו של בית הדין ועל בית הדין להרתיע מביצוע עבירות חמורות אלה ולעשות כמיטב יכולתו למיגור התופעה כאמור.

לא מצאתי לקבל את בקשת הנאשם להתחשב בעובדה שלא ידע על האיסורים הנקובים בעבירות נשוא כתב האישום שהוגש נגדו. אי ידיעת החוק אינה פוטרת ואין בה כדי להצדיק הקלה בעונש.

יחד עם זאת, בעת קביעת העונש, מצאתי להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם – מחלתו הכרונית בפרקי גופו שלגביה הוגשו לבית הדין אישורים רפואיים וכן במצבו הכלכלי הקשה ויכולתו הכלכלית המוגבלת. הנאשם מתפרנס מפנסיה צנועה בלבד, שכחציה משמש למימון תשלום שכר דירה וזאת, לאחר שעסק שהיה לו התמוטט וקרס. לגבי היכולת הכלכלית כאמור, הוגשו לבית הדין אישורים מתאימים.

כן מצאתי להתחשב בקביעת העונש בעובדה שמדובר בנאשם שאין לו עבירות קודמות וכי הוא הודה בעבירות כתב האישום ללא ניהול הליך הוכחות והביע חרטה עמוקה על העבירות שביצע.

6. אשר על כן, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים כמפורט לעיל, הנני מטילה בזאת על הנאשם קנס בגין כל העבירות שביצע כמפורט בגזר כדין זה, בסך כולל של 100,000 ₪, אשר ישולמו על ידו ב- 36 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר הראשון ישולם ב- 1/2/2007 והשאר בכל 1 לחודש שלאחר מכן. המזכירות תמציא לנאשם שוברי תשלום בהתאם.

בנוסף לכך, יחתום הנאשם על כתב התחייבות להימנע מביצוע העבירות נשוא כתב האישום שהוגש נגדו ושבגינן הורשע כאמור בגזר דין זה וזאת, למשך 3 שנים מהיום. היה ויפר התחייבותו כאמור, ישלם לאוצר המדינה סכום של 200,000 ₪.

ניתן היום ג' בשבט, תשס"ז (22 בינואר 2007) במעמד הצדדים.

אפרת לקסר 54678313-403/06

א. לקסר, שופטת

אורית משולם.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה